




Život na THETA talasima

Reč inspiracija je nastala od latinske reči inspirare kojoj su dodeljivana značenja udahnuti duh, ili udahnuti duboko. U skladu sa tim, osoba kojoj bi bilo pridato značenje reči inspiracija delovala bi nadahnjujuće na svoju okolinu, ili bi ulivala duh drugima. Upravo to je najbolji opis Gorana Karne, sada već čuvenog iscelitelja i učitelja tehnike Theta isceljivanja.



Od kada je 2002. godine u Australiji primio učenje od *Vianne Stibal*, američke isceliteljke koja je osnovala *Theta isceljivanje (Theta healing™)*, Goran se nije zaustavio u praktikovanju te izuzetno delotvorne isceliteljske metode. Već godinama on drži seminare u Hrvatskoj i Srbiji na kojima se uči kako prevazići sva moguća ograničenja u životu i kako otkriti pun potencijal našeg bića. Potpuno nenamerno **Goran Karna** izgradio je reputaciju jednog od vodećih učitelja u oblasti duhovnog razvoja na ovim prostorima, a njegova skromnost i širina znanja potkrepljena bogatim ličnim iskustvima nagoveštavaju da će tu još dugo i ostati. Iako nije planirao da mu to bude životni poziv, on je bio otvoren i spreman da sluša šta mu sudbina došaptava, prepuštajući se njenom vođstvu i planu koji mu je spremila. Predstavljamo vam njegovu životnu priču:

Posedujete diplomu iz homeopatije, radili ste Yumeiho masažu, učili vibracijsko lečenje u Indiji. Kako je počeo Vaš duhovni razvoj? Sećate li se trenutka kada ste kročili na stazu?

Krenulo je negde u srednjoj školi, možda sa 16 godina. Imao sam jedno predavanje u školi gde je spominjana stara indijska kultura, naročito budizam i to je u meni probudilo osećaj koji mi je bio veoma nepoznat, ali izuzetno privlačan i ja sam odlučio ispitati šta je to. Odmah sam otišao u biblioteku i knjižare i uzeo sve što je moglo da se nađe o budizmu, tada je *Čedomil Veljačić* pisao knjige tog tipa. Kako sam čitao knjige, tako sam se prebacio na hrišćanstvo i počeo da čitam hrišćanske mistike i onda otkrio da se iste stvari pominju i u hrišćanstvu i u budizmu. Sledeći korak je bilo moje putovanje u Indiju, kada sam imao dvadeset tri godine. Obilazio sam sveta mesta, išao na hodočašća i ta kultura i energija je bila veoma nadahnjujuća i jaka i nagonila me da razmišljam o svrsi i smislu života. Stekao sam utisak da *život ima dublji smisao i značaj* nego što sam to mogao videti u sredini u kojoj sam živeo. Prvo što sam radio na sebi, osim preispitivanja sebe, praćenja svojih misli, reči, reakcija, dela bilo je *ponavljanje Božijeg imena*. Ono je veoma delotvorno, smirujuće i daje osećaj blaženstva. Potom sam radio *meditacije na svetlost* i unosio svetlost u sebe. Naravno, odluku o studiranju filozofije i istorije umetnosti doneo sam zato što se i tu govori o istini, lepoti i mudrosti..

Theta isceljivanje je u Srbiju stiglo 2007. godine, a u Hrvatsku 2006. godine. Koliko se od tada do danas promenila svest ljudi na ovim prostorima?

Ja osećam promene kod ljudi, kod polaznika kurseva, osećam *promene energije ove zemlje* i mislim da su to promene na bolje. Mislim da će se to i dalje razvijati i ići svojim tokom. Kada je reč o grupnoj svesti, ona je ukorenjena ne samo ovde, već svuda, i u Evropi i svetu. Ona je formirana stotinama godina i ljudima je lakše da idu po tim obrascima i šablonima mišljenja nego da se toga oslobađaju. Zato je razumljivo da postoji *otpor u podsvesti*, prvo kod pojedinačnih ljudi, a zatim i otpor grupne svesti ovim promenama.

Na ovim prostorima postoje *veoma veliki duhovni potencijali* i ljudi to samo treba da osveste. Mnogi su to potisli, a ova zemlja ima izuzetno bogatu duhovnu tradiciju. Svi naši prostori bivše Jugoslavije duhovno su bogati i jedan od razloga što se dešavalo sve to što se ovde dešavalo je *da se probudi ta uspavana svest i izađe na površinu*. Mislim da će se u naredne dve, tri godine mnoge stvari razjasniti i iskristalisati.

U porodici je naše najveće duhovno uzdizanje. Porodične stvari mogu biti prepreka, ali mogu nam i pomoći da se razvijemo. Sve prepreke spolja samo su stepenice koje treba da pređemo u našem razvoju.



Kakva je Vaša vizija u vezi sa razvojem Theta isceljivanja? U kom pravcu mislite da će se sve razvijati?

S obzirom na vrednost ovog rada i s obzirom na dobrobit koju on nosi po pojedinca, njegovo mentalno, duhovno i telesno zdravlje, ova tehnika se može samo razvijati i imati svetlu budućnost. Sve što treba jeste *osigurati zdrave puteve razvoja*, kako bi se sve odvijalo na ispravan način. Vianna, tvorac ove tehnike, zamislila je da mala deca već od sedam godina krenu sa praktikovanjem ove tehnike i ja verujem da će se to i ostvariti kada ljudi shvate njenu vrednost i prednosti koje ona donosi na svim poljima života.

Kako izgleda Vaš običan dan, kada ne putujete i ne držite seminare? Da li se nekada nervirate, ili posvodate sa nekim, kao svi obični ljudi, ili je Vaš um uvek u meditativnom stanju?

Naravno da se desi da se iznerviram, kao i svako od nas, pogotovo kada sam premoren. Budući da mi je gotovo svaki dan ispunjen brojnim kontaktima s ljudima, važno je pronaći vreme koje ću moći da posvetim *samo sebi*. Nemam poseban hobi, ali mi je *relaksacija* veoma bitna. Volim da šetam kroz prirodu, da provodim vreme na moru, ili u šumi. To je jedan od načina da se opustim i približim sebi. Drugi način da se napunim energijom je *da se koncentrišem na svoje unutrašnje biće i iznutra dobijem snagu i mir*, koje svako od nas ima u sebi.

Živeli ste na različitim krajevima sveta i dosta putovali. Koliko se razlikuju energije i svest ljudi iz Australije, Indije, ili Amerike u odnosu na naše prostore? Gde se Vi osećate najprijetnije?

Oduvek sam voleo da putujem. Još kao tinejdžer sam uzeo atlas sveta i proučavao rute kojima ću putovati. Ljudi su različiti s obzirom na kulture kojima pripadaju i s obzirom na navike koje su izgradili. *Ukoliko vi cenite tu kulturu i pristupite joj sa poštovanjem, svaka će vam se kultura manje-više svideti*. Biće vam zanimljivo kako ljudi drugačije rade stvari. Na zapadu su više samostalni i nezavisni, opušteniji su. S druge strane naši ljudi su *srdačniji i spremniji da pomognu jedni drugima*. Ja se najbolje osećam ovde, na ovim prostorima. Osećam se da ovde pripadam, tu sam živeo od malena i mnogo mi se sviđaju *dobre navike koje ovde postoje*, volim našu hranu, temperament i gostoprinstvo ljudi i tu se osećam prirodno.



Vas mnogi ljudi smatraju za učitelja, hteli Vi to, ili ne. Kakvo je to breme? Da li je teško biti u toj poziciji?

Učitelj je širok pojam. Ja mislim da to sve zavisi od ljudi i od toga kako me doživljavaju. Želim da dam ljudima što više kada vodim ove kurseve i na osnovu nekih iskustava koja im predstavljam i dajem, što iz ličnog života, što iz mojih razmišljanja o životu i smislu, neki na mene gledaju kao na učitelja. Ja sebe ne stavljam u tu poziciju. Ako je reč o nekom bremenu, onda su to *očekivanja drugih da uvek budeš u top formi bez ikakvih slabosti*. Što se tiče moje odgovornosti, ona je u tome da *nastojim da poštujem sve polaznike* i trudim se da im pomognem da prevaziđu blokade koje imaju na kursevima i da na svakom seminaru dam svoj maksimum. Takođe, moja odgovornost je da *stojim iza onoga što kažem i činim*, da postoji jedinstvo misli, reči i dela i ja to nastojim da sprovodim kroz ceo svoj život.

Koliko je porodica imala razumevanja, ali i uticaja na Vaš životni put? Često držite seminare zajedno sa Vašom ženom i ona asistira na njima. Koliko je bitno imati podršku na putu duhovnog rada i razvoja?

U porodici vam je vaše *najveće duhovno uzdizanje*. Porodične stvari mogu biti prepreka, ja sam ih imao u odnosu sa roditeljima, ali one vam mogu i *pomoći da se razvijete*. Obično ljudi beže u samoću, što vodi samozavaravanju. Sve prepreke spolja koje su nam date kao što je nedostatak podrške, ili nešto drugo, samo su *stepenica koju treba da pređemo u našem razvoju*. Mi smo izabrali naš genetski kod i okolnosti pod kojima ćemo se roditi kako bismo stvorili uslove za naš razvoj. Kad uspemo da prevaziđemo te okolnosti, mi smo im posle čak i zahvalni, jer su nas naučile to što je trebalo. Naravno da je i podrška dobra. Ja imam podršku supruge u svom radu i smatram da *ne bih mogao postići sve sam*. Tu nisu u pitanju samo seminari, već i prevođenje priručnika, knjiga, organizacija svega, korespondencija. Za jednu osobu je to veoma teško. Veoma je dobro imati podršku partnera i u odnosu sa njim mnoge stvari isplivaju i pokažu se. Roditelji i naši partneri nam lako mogu ući u auru i zbog toga nam mnoge stvari smetaju kod njih koje kod drugih ljudi ne bismo ni приметili. Zato duhovni učitelji i preporučuju da se ljudi spajaju, a ne izoluju. Pre je bilo drugačije vreme, ljudi su se povlačili u manastire i pećine, ali sada je došlo vreme da se naša znanja, osećaji i duhovnost integrišu u svakodnevni život kako bi došlo do promene na ovoj planeti.